

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. március 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, fegyveresen, jelentős értékre elkövetett rablás büntette miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2017. december 11. napján kihirdetett 10.B.588/2017/22. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti.

A vagyonekobbás összegét 9.157.984,- (kilencmillió-százötvenhétezer-kilencszáznyolvan-négy) forintban állapítja meg.

A Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatala a Bj.I.184/2017. számon nyilvántartatott bűnjeljegyzéken az 5 (öt) darab zöld gáz-riasztó töltényt 16. tételszám alatt kezeli.

A Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.184/2017/34. tételszámon kezelt 1 darab Apple iPhone 6S mobiltelefon és a 35. tételszám alatti 1 darab HP laptop lefoglalását megszünteti, és a vagyonekobbás biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 10.000,- (tízezer) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék a 2017. december 11. napján kihirdetett 10.B.588/2017/22. számú ítéletében **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett rablás büntettében (Btk. 365.§ (1) bekezdés a./ pont, (4) bekezdés b./ pont). Ezért 11 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a Győri Járásbíróság Bpk.412/2016/2. számú végzésével kiszabott 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés, illetőleg a Győri Járásbíróság 76.B.1195/2013/34. számú ítéletével kiszabott 2 év, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje a vádlotton végrehajtott szabadságvesztés büntetés tartamával meghosszabbodik. A vádlottal szemben 9.475.983 Ft erejéig vagyonekobbást rendelt el. Határozott a bűnjelek jogi sorsáról, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében fellebbezett. Fellebbezésének írásbeli indokolásában a

súlyosító körülmények jelentős nyomatékát hangsúlyozta, amelyek indokolják az első fokú bíróság által a középértéket kevéssel meghaladó szabadságvesztés büntetésnél magasabb tartamú fegyházbüntetés kiszabását. Rámutatott, hogy a vádlott önfeljelentése kétségtelenül nagy nyomatékkaal bír, mivel az elkövető ezáltal vált ismertté a nyomozó hatóság számára. A terhelti beismerő vallomás súlyát azonban csökkenti, hogy - bár mindvégig hangoztatta a felelősségvállalását - cselekményét zsarolásból eredő fenyegetéssel magyarázta illetve beismerése az eltulajdonított pénz összegét tekintve sem volt teljeskörű. Rámutatott, hogy az enyhítő körülményekkel szemben nagyobb számban és nyomatékkaal állnak fenn a büntetés súlyosítását megalapozó alanyi és tárgyi körülmények, amelyeknek a büntetés kiszabására gyakorolt hatása jelentősebb annál, hogy elegendővé tenné a középértéket csak alig meghaladó büntetés kiszabását. A vádlott korábban már követett el erőszakos vagyon elleni bűncselekményt, illetve az ellene - részben vagyon elleni bűncselekmény miatt - folyamatban lévő büntetőeljárások sem tartották vissza attól, hogy egy még súlyosabb bűncselekményt, fegyveres rablást kövessen el. A vádlott elszántságát mutatja a folytatólagos elkövetés, az, hogy ugyanazon sértett sérelmére, rövid időn belül, azonos módszerrel két rablást is elkövessen, nem riadva meg a lebukás veszélyétől sem. Álláspontja szerint a bűncselekménynek A.A. sértett testi-lelki egészségére gyakorolt káros következménye is indokolja a kiszabott büntetés súlyosítását.

A vádlott enyhítésért, védője szintén enyhítésért, illetve a bűnügyi költség tekintetében a genetikai szakértő költségének a vádlottra történő terhelésének mellőzéséért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.67/2018/1/I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, míg a vádlott és a védő fellebbezését nem találta alaposnak. Kifejtette, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva járt el, a tényállást megalapozottan állapította meg, amely azonban személyi részében pontosításra szorul. Álláspontja szerint a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes. Véleménye szerint a kiszabott szabadságvesztés büntetés nem eléggé szigorú. Rámutatott, hogy kétségtelenül a vádlott önmaga jelentkezett a rendőrségen, azonban büntetett előéletű, háromszor ítélte el a bíróság felfüggesztett szabadságvesztésre, és a vádlott az ellene folyó két büntetőeljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményt, a második részselekmény során a sértettet lelövéllel fenyegetve. Az egyéb rendelkezések tekintetében kifejtette egyrészt, hogy nem lehet a bűncselekményből szerzett pénzen vásárolt 318.000 Ft értékű ékszerek és karóra, valamint telefon vagyonekobbzása mellett a bűncselekmény teljes elkövetési értékének megfelelő vagyonekobbzást is elrendelni, másrészt a gázriasztó töltények tételszámát helyesbíteni kell, továbbá a lefoglalt és a vádlottnak kiadandó dolgokat a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására vissza kell tartani. Megjegyezte, hogy a bűncselekmény súlyához képest a bűnügyi költség nem aránytalanul nagy.

Összességében indítványozta, hogy az ítéletábla az első fokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy a vádlott fegyházbüntetése tartamát súlyosítsa, a pénzösszegeben kifizetett vagyonekobbzás összegét 9.157.984 forintba csökkentse, az 5 darab zöld gáz-riasztó töltény bűnjelnél a 16. tételszámot is hívja fel, a törvényszék által vagyonekobbzás alá esőnek tartott Apple iPhone 6S mobiltelefont is - a HP lappal együtt - a lefoglalásuk megszüntetése után a vagyonekobbzás és a bűnügyi költség biztosítására tartsa vissza. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat változatlan formában fenntartotta. Rámutatott, hogy az első fokon kiszabott 11 év fegyházbüntetés nem csekély joghátrány, illetőleg nem vitatta, hogy a terheltnek az a magatartása, hogy feladta magát a hatóságoknak, olyan nyomatékos enyhítő körülmény, amelynek valamilyen módon ki kell fejeződnie a megállapított joghátrányban, emellett azonban az ügyben fellelhető súlyosító

körülményekre is figyelemmel kell lenni. A büntetett előéletű vádlott vonatkozásában a vele szemben korábban eljáró bíróságok a fokozatosság elvét szem előtt tartották, ez azonban nem járt eredménnyel. A vádlott eljárások hatálya alatt követte el a cselekményeket, amelyek társadalomra veszélyessége kiemelkedő a végrehajtási módja miatt. Először fenyegetőzött, másodszor már lelövással fenyegette a sértettet, akinek az életét ez olyan jelentősen befolyásolta, hogy valutapénztárosi munkát a jövőben biztosan nem tud ellátni. A hangsúlyozott súlyosító körülményekre figyelemmel az első fokon megállapított joghátrány sem elegendő súlyú ahhoz, hogy a generális és prevenció elveinek megfelelően a vádlottat hatékonyan tartsa vissza további bűncselekmények elkövetésétől, illetőleg hasonló hatékonysággal jelezze a társadalom felé az ilyen jellegű magatartások meg nem engedett voltát. A vádhatóság képviselője az előadottak alapján az első fokon megállapított joghátrány súlyosítását kérte, fenntartva az írásban előterjesztett további indítványait.

A védő a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az enyhítésre és a genetikai szakértői költség vádlottra történő terhelés mellőzéséért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a beszerzett bizonyítékokat megfelelően értékelte, és az ítéleti tényállást a bizonyítékokkal összhangban állapította meg, kivéve a második rablás alkalmával eltulajdonított forint összeg vonatkozásában. Rámutatott, hogy a vádlott következetesen kitartott amellett, hogy 2016. január 30-án 940.000-960.000 forint közötti összeget vitt el a pénzváltóból, erre tekintettel az ítéleti tényállás megváltoztatását indítványozta. A büntetés enyhítésére irányuló kérelme kapcsán hivatkozott arra, hogy a vádlotti önfeljelentést az első fokú bíróság nem kellő súllyal értékelte a büntetés kiszabása során. Kiemelte, hogy a vádlott nem azon védekezésével kívánt mentesülni a felelősség alól, hogy zsarolták, hiszen a második rablást követően négy hónap eltelt anélkül, hogy a rendőrség a nyomára bukkant volna. Megtehetné volna, hogy az elkövetés után ismeretlen helyre távozik, bízva abban, hogy a nyomozó hatóság az elkövetőt nem tudja felkutatni és beazonosítani, ennek ellenére nem menekült el, és nem vonta ki magát a büntetőeljárás alól. Rámutatott továbbá arra, hogy az első fokú bíróság figyelembe vette a bűnösségre is kiterjedő részletes beismerő vallomást, álláspontja szerint azonban további enyhítő körülmény az alsó határhoz közelítő elkövetési érték, továbbá az, hogy a vádlottnak időközben kiskorú gyermeke született. Az időmúlás is a vádlott javára értékelhető, hiszen az elkövetéstől több mint két év eltelt. Álláspontja szerint a 11 év fegyházbüntetés nem áll arányban a büntetés kiszabása során értékelhető enyhítő és súlyosító körülményekkel, ezért indítványozta a szabadságvesztés büntetés mértékének a középértéktől lefelé eltérő megállapítását. A védő a vagyoneklobzás, valamint a lefoglalt mobiltelefon és laptop lefoglalásának megszüntetése és a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására való visszatartása tekintetében osztotta a vádhatóság álláspontját.

Az ítélet tábla az előterjesztett jogorvoslati kérelmek közül az enyhítésre irányulót találta megalapozottnak, ugyanakkor megalapozott a fellebbviteli főügyészség által a járulékos rendelkezések pontosítására, helyesbítésére tett indítványa is.

Az ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel a másodfokon eljáró bíróság a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint. A felülvizsgálat során az ítélet tábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, illetőleg megalapozatlansági hibát, amely akadályát képezte volna az ítélet érdemi másodfokú felülbírálatának.

Az első fokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy az első fokú bíróság a

bizonyítási eljárás során az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte, tartalmukat okszerűen értékelte.

A vádlott 2016. június 11-én önként jelentkezett a rendőrségen, és elismerte mindkét rablás elkövetését, amit az eljárás során mindvégig fenntartott.

Az elkövetések körülményeit illetően értékelte a törvényszék **A.A.** sértett vallomását, aki felismerte támadójában **vádlt nevet**, és a hangja alapján is azonosította, valamint a térfelügyelő kamerák és az iroda kamerájának felvételeit, a hangfelvétel anyagát és a bérelt gépkocsi GPS adatait, amely bizonyítékok egymással összhangban álltak.

Első alkalommal 2015. december 22-én a valutaváltóból eltulajdonított készpénz összegét a pénztárellenőrzés során feltárt hiánynak megfelelően határozta meg a vádlott. Ezzel kapcsolatban a pénztárellenőrzést végző **B.B.** és **C.C. (1. Kft. hálózati koordinátorok)** tanúk nyomozati szakban tett vallomásait a tárgyalás anyagává tette az első fokú bíróság, és értékelte a feljelentés valamint a pénztárellenőrzésről készült jegyzőkönyv adatait.

A 2016. január 30-i rabláskor eltulajdonított forint összegét a vádlott vitatta, mindvégig azt állította, hogy az 940.000-960.000 forint volt.

Részletesen értékelte e tekintetben is az első fokú bíróság **A.A.** sértettnek az eljárás különböző szakaszaiban tett nyilatkozatait. A sértett tanú az eltulajdonított összeg vonatkozásában az 1. Kft. által számolt hiánytól eltérő összeget jelölt meg, a különbségre ténybeli, hiteles választ nem tudott adni, a tárgyaláson már abban is bizonytalan volt, hogy a trezorból egy vagy két zacskót vett ki, és azokban milyen pénznem, milyen címletű bankjegyek voltak. Nem tudta, hogy mennyit adott át az elkövetőnek. A sértett elmondása alapján, amit **C.C. (1.Kft. igazgatója)** tanú vallomása és az eljáró tanács személyes tapasztalata is alátámasztott, rögzítette a bíróság, hogy a sértett pszichés állapotára az átélt trauma negatív irányba hatott, amely miatt pszichiátriai kezelésre szorul.

Kihallgatta továbbá **C.C.** tanút a hiány összegére, aki a nyomozati vallomásával egybehangzóan tett vallomást a pénztárhiányt illetően, figyelemmel az **1. Kft.** által lefolytatott meghallgatásokon elhangzottakra és a pénztár-ellenőrzési jegyzőkönyvekre figyelemmel. A tanú elmondta azt is a tárgyaláson, hogy azt, hogy a rablás előtt mennyi pénz volt a páncélszekrényben és a pénztárban, csak az tudhatta, aki a pénztárban volt. Ettől függetlenül a tanú az **1. Kft.-t** ért kár vonatkozásában - a **D.D.** szabálytalan pénzváltására és a tanulmányi útra kivett euro összegre is figyelemmel - következetesen nyilatkozott.

Értékelte a törvényszék **E.E.** és **F.F.** tanúk vallomásait (**1. Kft.** irodájának alkalmazottai), akik az előírásoknak megfelelően a pénztárellenőrzést elvégezték, arról jegyzőkönyvet vettek fel. Vallomásaikban egybehangzóan adták elő a feltárt hiány összegét, ezáltal alátámasztva **C.C.** tanú vallomását.

Vizsgálta **D.D.**, az **2. Kft.** ügyvezetőjének tanúvallomását, amely tartalmazza egyrészt, hogy az ő személyéhez köthető a pénztárellenőrzés során feltárt, a nyilvántartás szerinti és a tényleges készpénzállomány közötti különbség, másrészt a tanú határozott vallomást tett a tekintetben, hogy miként tárolták a pénztárszekrényben a pénzt, melyik zacskó hiányzott, és abban mekkora forintösszeg volt. Az általa előadottak alátámasztják az **1. Kft.** részéről kihallgatott tanúk vallomásait.

G.G. (2. Kft. alkalmazott) tanúvallomásában A.A.-val egybehangzóan tettek vallomást a könyvelésről és a szabálytalan váltásból adódó összeg tárolásáról.

Okirati bizonyítékként értékelte továbbá az első fokú bíróság a fenti tanúvallomásokkal egyező, az **1. Kft.**-nál történt meghallgatásokról készült jegyzőkönyvek anyagát.

Az ítéletábra álláspontja szerint az első fokú bíróság a logika szabályainak megfelelően a vádlott által vitatott pénztárháány tekintetében a vádlotti védekezéssel szemben álló objektív személyi és okirati bizonyítékokra alapította a tényállást.

Az első fokú bíróság részletes indokát adta annak is, hogy miért nem fogadható el a rablás elkövetésének indítékaul, hogy a vádlott azt zsarolás hatására követte el. Hivatkozott a törvényszék a poligráfós vizsgálatra, amely nem igazolta ezt az állítást, valamint a vádlott volt feleségei arról számoltak be, hogy zsarolást nem tapasztaltak, viszont a vádlott szerette a pénzt, és ha volt neki, akkor látványosan költekezett. Értékelte **H.H.**-nak (vádlott menyasszonya) a nyomozás során tett tanúvallomását is - amelyet a bírói szakban írásbeli tanúvallomásában fenntartott -, amelyben nyilatkozott a tanú a vádlott életviteléről, az általa kért kölcsönökről, vásárlásairól, hogy milyen ajándékokat kapott, és miként értesült arról, hogy **vádlott** nevet zsarolták, aki azért ment be a rendőrségre.

Helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy a terhelt előadásai e körben ellentmondásosak, életszerűtlenek és a logikával ellentétesek. Valamennyi bizonyítékra figyelemmel a zsarolás kapcsán tett vádlotti nyilatkozatok hiteltelensége mellett helyesen érvelt az első fokú bíróság.

A tényállást egyéb vonatkozásban nem támadta sem a védelem, sem a vádhatóság.

A személyi és okirati bizonyítékok logikus értékelésével tehát megalapozott tényállást állapított meg az első fokú bíróság, amelynek felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs mód.

A tényállás személyi részét az ítéletábra az iratok alapján - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját, illetőleg az elkövetési időket is feltüntetve - az alábbiakkal pontosítja:

A Pápai Városi Bíróság 2.B.388/2002/6. számú ítélete a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.267/2003/4. számú ítéletével emelkedett jogerőre.

A Győri Járásbíróság 2016. június 6-án kelt Bpk.412/2016/2. számú ítéletében **vádlott neve** vádlottat 120 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 3.000 forintban állapította, és az így kiszabott pénzbüntetés összege 360.000 Ft.
Elkövetési idő 2013. november 23. - 2014. január;

A Győri Járásbíróság 76.B.1195/2013/34. számú ítéletében a vádlottat 3 rb folytatólagosan elkövetett csalás büntette miatt is elítélte.
Elkövetési idő 2013. november 9. - 2013. december 1.

Az elsőfokú bíróság által írt tényállás egyebekben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítéletábra is e tényállásra alapította a határozatát.

vádlott neve vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű a cselekmény minősítése és megnevezése törvényes.

A jogi indokolás helytálló a vádlott által elkövetett rablás büntette vonatkozásában a folytatólagosság (Btk. 6.§ (2) bekezdés) kapcsán, valamint a fegyveres elkövetés (Btk. 459.§ (1) bekezdés 5. pont II. fordulat) és az elkövetési érték (Btk. 459.§ (6) bekezdés c./ pont), mint minősítő körülmények tekintetében.

A büntetés kiszabása tényezőket az első fokú bíróság teljes körűen feltárta. A súlyosító és enyhítő körülmények mérlegelését követően a középértékhez képest felfelé eltérő tartamú - 11 év - szabadságvesztést szabott ki, amellyel kapcsolatos érvelésével a másodfokú bíróság nem értett egyet.

2015. december 22-én ismeretlen tettes ellen indult nyomozás, számos nyomozati cselekmény történt az ügyben, egy másik, vétkes személyt is összefüggésbe hoztak az elkövetéssel, aki ellen nemzetközi elfogató parancs kibocsátására is sor került. Valós információja, ami a tettest összefüggésbe hozná a rablásokkal, egészen addig nem volt a rendőrségnek, amíg **vádlott neve** nem tett önmaga ellen feljelentést a Rendőrkapitányságon személyesen. Ezáltal azt kell vélelmeznie a bíróságnak, hogy a vádlott kétségkívül belülről fakadt indítástól vezérelve adta fel magát, amelynek kapcsán ténylegesen tisztázható, hogy ez jelentősen segítette a büntetőügy felgöngyölítését, illetőleg a büntetőjogi felelősségre vonást.

Ugyanakkor a bűncselekmény elkövetése következtében a valutapénztárosként dolgozó **A.A.** jelentős pszichikai károsodást szenvedett, az áldozattá válása folytán hátrányosabb élethelyzetbe került. Ez azonban nem ronthatja le a vádlotti beismerést és az eljárás során tanúsított, a felderítést pozitívan befolyásoló magatartásának jelentőségét.

Ameddig a tettes nem volt meg, a sértett tarthatott attól, hogy a cselekmény megismétlődhet, azonban amint **vádlott neve** jelentkezett a rendőrségen, azután már a lelki trauma feldolgozhatóbbá vált.

Megállapítható, hogy a vádlott az ellene folyó két büntetőeljárás hatálya alatt - amelyek nem erőszakos, hanem csalási cselekmények miatt indultak - követte el a bűncselekményt. A vádlott mielőtt feladta magát, már mindkét ügyben az első fokú határozatokat meghozta az első fokú bíróság, viszont a tárgyalás mellőzésével hozott végzés jogerőre emelkedése későbbi időpontban következett be, és a másik ügyben is később született meg a jogerős döntés.

vádlott neve az első 2003. október 30. napján jogerős ítélettel kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje eredményesen eltelt.

A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálatán az ítéletkor figyelemmel volt a valamennyi enyhítő és súlyosító körülményre, hangsúlyozottan a fent kiemelt tényezőkre, és ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a törvényszék által alkalmazott szankció az adott esetben eltúlzottan súlyos.

Az első fokú bíróság a szabadságvesztés tartamának meghatározásakor figyelemmel volt az irányadó büntetési tételkeret középértékére, és abból kiindulva állapította meg a szabadságvesztés büntetést. A vádlott által elkövetett bűncselekmény valóban a társadalomra súlyosan veszélyes cselekmény. Azonban az is megállapítható, hogy annak ellenére, hogy az átélt események a sértett egészségi állapotát negatívan befolyásolták, illetve eljárások hatálya alatt követte el a vádlott a bűncselekményt, az nem von le az önfeljelentés és a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás jelentős enyhítő nyomatékából.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság lehetőséget látott a szabadságvesztés tartamának csökkentésére. A másodfokú bíróság által egállapított tartamú fegyházbüntetés alkalmas arra, hogy a vádlottat visszatartsa újabb bűncselekmény elkövetésétől, hatékonyan szolgálja a speciális prevenció elve mellett az általános megelőzéssel összefüggő célkitűzéseket is. A vádlott társadalomra veszélyességével és a cselekmény tárgyi súlyával arányos joghátrány egyben alkalmas más személyek hasonló bűncselekmény elkövetésétől való visszatartására is.

Egyetértett az ítélőtábla az első fokú bíróság álláspontjával a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásával.

Helyesen rendelkezett az első fokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsáthatóságról, és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A vagyoneklobzás vonatkozásában helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy nem lehet a bűncselekményből szerzett pénzen vásárolt 318.000 Ft értékű ékszerek, karóra és telefon - a bűnjeljegyzékben 27-32. és 34. tételszám alatt kezelt lefoglalt bűnjelek -vagyoneklobzása mellett a bűncselekmény teljes elkövetési értékének megfelelő vagyoneklobzást is elrendelni.

A Btk. 74.§ (1) bekezdés a./ pont és a Btk. 75.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében a vagyoneklobzást a teljes elkövetési értékre azért nem lehet elrendelni, mivel adott esetben a fent említett értékek lefoglalásra kerültek, ezeknek az értéke ismert (318.000 Ft), ezért ez az összeg levonásra kerül az első fokú bíróság által elrendelt vagyoneklobzás összegéből. Így a vagyoneklobzás helyes összegét 9.157.984 forintban állapította meg a másodfokú bíróság.

Megállapította az ítélőtábla is, hogy a lefoglalt 5 darab zöld gáz-riasztó töltény 15. és 16. sorszám alatt kezelt bűnjelek.

Egyetértett a másodfokú bíróság a vádhatóság álláspontjával abban is, hogy a 34. tételszám alatti Apple iPhone 6S mobiltelefon és a 35. tételszám alatt kezelt HP laptop bűnjelek lefoglalásnak megszüntetése és a vagyoneklobzás biztosítására való visszatartása indokolt a Be. 157.§ (1) bekezdés alapján.

Az első fokú bíróság az eljárás során felmerült valamennyi bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat, mivel a cselekményével kapcsolatban indokoltan merültek fel. A genetikai szakértői vélemény beszerzése szükséges volt, a szakértő kirendeléséről még a vádlott önfelejtése előtt határozott a nyomozóhatóság. A szakértői díjnak az államra történő terhelését nem találta megalapozottnak az ítélőtábla.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélőtábla a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1), (2) bekezdése alapján beszámította **vádlott neve** vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költséget az állam viseli, tekintettel a Be. 381.§ (2) bekezdés alapján a másodfokú bíróság a bűnösnek kimondott vádlottat

mentesítheti a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költségnek a megfizetése alól, ha a vádlott vagy a védő fellebbezése eredményes volt.

Győr, 2018. március 21.

. Csák Csilla előadó Szalainé dr. Joánovits
bíró. Péntek László a Krisztina bíró
tanács elnöke

A Veszprémi Törvényszék 10.B.588/2017/22. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal 2018. március 21. napján jogerős és végrehajtható.

. Péntek László
a tanács elnöke